

عنوان مقاله:

بررسی عرفان شناختی مکتب شهرسازی اصفهان؛ موردپژوهی: ساختار کالبدی شهر اصفهان

محل انتشار:

هفتمین همایش علمی پژوهشی توسعه و ترویج علوم معماری و شهرسازی ایران (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسنده:

حمیده فروزانگر - استادیار گروه شهرسازی، واحد تهران غرب، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

شهر اصفهان در زمان شاه عباس، بر مبنای طرح شهرسازی و پیشبینی شده‌های در چارچوب مکتب اصفهان و متأثر آراء حکمی و فلسفی اندیشمندان این عصر، شکل تازه‌ای به خود گرفت؛ به گونه‌ای که استیوین در کتاب «اصفهان، تصویر بهشت» در مقایسه طرح اصفهان نو شاه عباسی با اصفهان کهنه بر این نکته تأکید می‌ورزد که شاه عباس با طرح شهرسازی دقیق خود «گویی می‌خواهد از پایتخت ایران، نمادی از عظمت و بهشتی حقیقی بر روی زمین بسازد.» بر اساس این گفته و نظرات بسیاری از صاحب‌نظران باید گفت که اصفهان نمونه‌ای از تجسیم کالبدی بر بهشت بوده و اساس این گفتمان عرفانی ساختار کالبدی شهر را شکل داده است. روش تحقیق این پژوهش، «توصیفی-تحلیلی» است که از بررسی قیاسی بین دوره‌های تاریخی با ابزار گردآوری داده‌های مشتمل بر مطالعات کتابخانه‌ای بهره‌برده است. یافته‌های تحقیق نشان می‌دهد که مفهوم فوق‌الذکر باعث تاثیرگذاری مضامین عرفانی بر ساختار کالبدی شهر و شهرسازی این دوران شده است که به تفصیل در این پژوهش مورد اشاره قرار گرفته است.

کلمات کلیدی:

مکتب اصفهان، فلسفه و عرفان، بهشت و تمثیل.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1180521>

